

“गवेधुका तु विद्वद्भिर्गवेधुः कथिता ख्याम् ।
गवेधुः कटुका खात्री काश्चित्कफनाशिनौ ॥”
इति भावप्रकाशः ।)
गवेधुकं, स्त्री, (गवेधुरिव कथयतीति । कै + कः ।
गैरिक्म् । इति राजनिर्घण्टः । (दृग्घान्य-
विशेषः । गङ्गुडि इति भाषा ॥ यथा, —
“चिल्लीलङ्काकलोबीका कुरण्टकगवेधुकम् ।”
इति वाभटे खजस्थाने षष्ठेऽध्याये ॥
क्षपेविशेषे पुं । यथा, सुश्रुते कल्पस्थानेऽध्याये ।
“महासर्पः शृङ्गपाली लोहितान्धो गवेधुकः
परिसर्पः” इत्यादयः ॥)
गवेधुका, स्त्री, (गवेधु + खार्ये संज्ञायां वा कन् ।)
दृग्घान्यविशेषः । गङ्गुडि देधान इति च
भाषा । (यथा, विष्णुपुराणे । १ । ६ । २५ ।
“स्त्रामाकाक्षय नीवारा जर्मिलाः सगवेधुकाः ॥”
तत्पर्यायः । गवेधुः २ । इत्यमरः । २ । ६ । ५२ ॥
गवेधुः ३ गवेधुका ४ । इति तट्टीका ॥ सुद्रा ५
गोजिङ्गा ६ गुन्द्रा ७ गुल्हः ८ । इति रत्नमाला ॥
नागवला । इति राजनिर्घण्टः । (अस्याः
पर्याया यथा, —
“गाङ्गेवकी नागवला भया इखगवेधुका ।
खरवल्लरिका विन्धवेरा गोरक्षतकुली ॥”
इति च वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
गवेधकं, स्त्री, (गां भूमिमीर्णे उत्पत्तिकारणत्वेन
प्राप्नोतीति । गो + ईर् + वाङ्गुलकाङ्क । ततो-
ऽवकादेशः ।) गैरिक्म् । इति शिकारशेषः ॥
गवेधका, स्त्री, (ईर् इति । ईश् + अच् । ततो
गवामीशः । स इव कथयतीति । कै + कः ।) दृग्घ-
विशेषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ गोरक्ष चाङ-
लिया । इति भाषा ॥ (गुवाहयोऽस्या गोरक्ष-
तकुलाशब्दे ज्ञातयाः ॥)
गवेध, त् क भाग्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदन्तपुरा-परं-सकं-सेट् ।) मूर्द्धन्प्रपञ्चः ।
अजगवेधत् गुणं गुण्ये । इति दुर्गादायः ॥
गवेधवा, स्त्री, स्त्री, (गवेध + भावे युच् ।) अन्-
ववा । इत्यमरः । २ । ७ । ३२ ॥
गवेधितं, त्रि, (गवेधते अ इति । गवेध + क्त ।)
अन्वेषितम् । इत्यमरः । २ । १ । १०५ ॥
गवोद्घः, पुं, उत्तममहः । गवोद्घः प्रशस्तः । इति
शुभ्रसिः ॥
गवं, त्रि, (गौरिदं गौर्विकारो वा । “गोपयचो-
येत् ॥” ४ । ३ । १६० । इति यत् । “वाप्तो यि
प्रत्यये ॥” ६ । १ । ७६ । इति अच् ।) गवां सर्वम् ।
गोसम्बन्धि । तपु दुग्धगोमयादि । इत्यमरः ।
२ । ६ । ५० ॥ (यथा, मनुः । ३ । ७१ ।
“सर्वत्ववरन्तु गवेन पयसा पायसेन च ॥”)
गोहितम् । इति मेदिनी । वे । १७ ॥
गवं, स्त्री, (गवि वाच्ये साधुः । गो + यत् ।
ततोऽव् ।) ष्या । (गवि नेत्रे साधु इति ।)
रामप्रथम् । इति मेदिनी । वे । १७ ॥
गवा, स्त्री, (गवां सम्प्रः । “खलगोरथात् ॥”
४ । २ । १० । इति यच् । “वाप्तो यि प्रत्यये ॥”

६ । १ । ७६ । इति अच् ।) गोसम्प्रः । तत्-
पर्यायः । गोवा २ । इत्यमरः । २ । ६ । ६० ॥
गव्यूतिः । (गवि इयौ साधुः । गो + यत् । तत्-
टाप् ।) ष्या । इति हेमचन्द्रः ॥ गोरोचना ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
गव्यूतं, स्त्री, (गौर्यूतिः । “गौर्यूतौ हृन्त्युपसंख्यानम् ॥”
“अध्वपरिमाखे च ॥” ६ । १ । ७६ ।
इत्यस्य वार्त्ति इति अच् । एवोदरात् इकार-
लोपे साधुः ।) क्रोशः । गव्यूतिः । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । ५५१ ॥
गव्यूतिः, स्त्री, पुं, (गौर्यूतिः । “गौर्यूतौ हृन्त्युप-
संख्यानम् ॥” “अध्वपरिमाखे च ॥” ६ । १ ।
७६ । इत्यस्य वार्त्ति इति अच् ।) द्विसहस्र-
घट्टः । इति शब्दार्थः ॥ क्रोशइयम् । (यथा,
राजतरङ्गियाम् । ३ । ४०६ ।
“गव्यूतिमात्रमासन्ने देवोषामनि धैर्यवान् ।
धुन्वन् कराभ्यां मधुपान् धावति स्र स धीरधीः ॥”
तत्पर्यायः । क्रोशयुगम् २ । इत्यमरः । २ । १ ।
१८ ॥ गव्यूतम् ३ गोदतम् ४ गौतमम् ५ । इति
भरतधृतवाचस्पतिः ॥ गवा ६ । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । ५५२ ॥
गह, त् क गहने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
पुरा-परं-सकं-सेट् ।) गहनं दुर्गोचः । गह-
यति श्राब्जं जङ्घीः । दुःखेन जानातीत्यर्थः ।
इति दुर्गादायः ॥
गहनं, स्त्री, (गाह्यते दुर्गन्त्यतेऽस्मिन्निति । गाह् +
यङ्गुलमन्त्राणि इति युच् लङ्गुलमन्त्रयोरिति
निर्देशात् वा इत्सः । यथा, गह त् क गहने +
गुट् ।) वनम् । इत्यमरः । २ । ४ । १ ॥ (यथा,
गोः रामायणे । ६ । ६ । ६ ।
“सखीके देन तद्गौर मया वर्णं प्रविश्रुतम् ।
निनीय गहने भूयै भयतुत्तुहन्व रावकात् ॥”)
गङ्गरम् । दुःखम् । इति मेदिनी । ने । ५७ ॥
(पुं, विष्णुः । दुर्ज्ञेयत्वात्स तथात्वम् । यथा,
महाभारते । १३ । १४६ । ५४ ।
“करवं कारवं कर्षा विकर्षा गहनो गुहः ।”
“सर्वरूपं स्वामर्थं चेरितं तस्य ज्ञातुं न शक्यते
इति गहनः ॥” इति भाष्यम् ॥)
गहना, त्रि, (गाह्यते दुःखेन गम्यते इति । गाह् +
युच् । लङ्गुलमन्त्रयोरिति निर्देशात् वा इत्सः ।)
दुर्गमः । दुर्गप्रवेशः । तत्पर्यायः । कजिजः २ ।
इत्यमरः । २ । ४ । १ ॥ (यथा, रामायणे । ३ ।
१ । २३ ।
“गहनेष्वात्रमान्तोऽहौ जीवाविक्रतदर्शनाः ।
रमन्ते तापवांसान् चावयन्तः सुदाववाः ॥”)
गहना, स्त्री, अलङ्कारः । इति देवीपुराणम् ॥
गङ्गरं, स्त्री, (गाह्यते इति । गाह् + “ह्रित्त्वरश्चल-
रेति ॥” उर्वा । ३ । १ । इति वरचप्रत्ययेन
निपातनात् साधुः ।) गुहा । (यथा, रघुः । १२ । ६ ।
“गङ्गाप्रपातान्तरिक्षदृश्यं
गौरीगुरोर्गङ्गरमाविवेश ॥” ७ ॥
गाह्यते विष्णुव्रते आत्मानेन इति । इत्यमरः ।

इत्यमरः । २ । ३ । ६ ॥ वनम् । इति मेदिनी ।
रे । १४६ ॥ रोदनम् । इति हेमचन्द्रः । ६ । ३८ ॥
(गहने त्रि । यथा, भागवते । १ । ६ । १३ ।
“नलवेणुशरसम्पुङ्गुकीचकगङ्गरम् ।
एक एवातिवातोऽहमद्राचं विपिनं मञ्जत् ॥”)
गङ्गरः, पुं, (गाह्यते विष्णुव्रते इति । गाह् विलो-
डने + “ह्रित्त्वरश्चलरेति ॥” उर्वा । ३ । १ ।
इति वरचप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।)
विष्णुः । इति मेदिनी । रे । १४६ ॥
गङ्गरी, स्त्री, (गङ्गर + स्त्रिवां ङीप् ।) गुहा ।
इति शब्दरत्नावली ॥
गा, ड गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-आलं-
सकं-सेट् ।) ड, गाते । इति दुर्गादायः ॥
गा, र लि स्तौ । अन्वनि । इति कविकल्पद्रुमः ।
(डां-परं-सकं-सेट् ।) र, वैदिकः । लि,
अगाति । इति दुर्गादायः ॥
गा, स्त्री, (जगाति स्तौति अनया । गा स्तौती +
क्लिप् ।) गाथा । इति पुद्गलसिद्धिः ॥
गाङ्गं, त्रि, (गङ्गाया इदमिति अच् ।) गङ्गा-
सम्भूतम् । इति मेदिनी । गे । ५ ॥ (यथा,
कुमारे । ५ । ३७ ।
“विकीर्णसप्तभिन्नलिप्रहासिभि-
रुत्था न गाङ्गेः खलजैर्दिव्यच्युतैः ॥”
मेघधारविनिःश्लते जलविशेषे, स्त्री, तल्लक्षणा-
दिकं यथा, सुश्रुते खजस्थाने ४५ अध्याये ।
“तत्रान्तरीक्षं चतुर्भिधम् । तद्दध्या, धारं
कारं तौवारं हैममिति । तेषां धारं प्रध्वानं
लघुत्वात् । तत्पुनर्द्विभिधं गाङ्गं सातुद्रचेति ।
तत्र गाङ्गमान्त्रयुजे मासि प्रावश्यो वर्षति
तयोर्द्वयोरपि परीक्षणं कुर्वीत शाल्योदन-
पिच्छमकुञ्चितमविदग्धं रजतभाजयोपहितं वर्षति
देवे वक्ष्यन्कुर्वीत स यदि सुहृत्तं खितस्ताड्य
रुच भवति तदा गाङ्गं पततीत्यवगन्तव्यं वर्णा-
न्त्ये सिक्यजेदे च सातुद्रमिति विद्यात्तन्नी-
पादेयम् । सामद्रमप्यान्त्रयुजे मासि पृथीतं
गाङ्गवद् भवतीति ॥”
अस्य परीक्षा यथा —
“गाङ्गं सातुद्रविज्ञानं कथयिष्यामि साम्प्रतम् ।
धारितं येन पापेषु लक्ष्यते येन तद्विधम् ॥
घौतं सुहृत्तं चित्तं वर्णं चतुर्हस्तप्रमायकम् ।
दक्षास्त्रिहस्ताश्च चतुश्चतुष्कोणेऽप्यु वन्यवेत् ॥
तन्नातु परीक्षते तोयं शुद्धं रौप्यमथैथया ॥
कांस्थपाके समुद्धृत्य परीक्षते भिन्नतरः ।
शुद्धकर्त्तौ स तन्नात्वा चेतशाल्योदनस्य वा ॥
पिच्छिका तत्र संचिन्ना नात्यथाभाति सा पुनः ।
चेता च निर्मेला पिच्छी शुद्धच विमर्जं पयः ॥
तद्गाङ्गं सर्वदोषघ्नं शुद्धीला हि सुभाजने ॥
तद्धारयेच मतिमान् बल्यं मेधं रसायनम् ॥
अमलमपिपावात्रं कञ्चदोषनिवारयम् ॥
तपु च्छांलवा-च्छर्दि-मन्त्र सम्म-चिन्ना ॥
गाङ्गोदकस्य वृत्तिः स्वादिवसे वा प्रदीप्यते ॥
इति हारीते प्रथमे स्थाने ॥